65ste Jaargang No. 5310

DAGBLAD

Woensdag 7 Januari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—. Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Veiligheidsraad zal Kahsmirconflict behandelen

Verenigde Staten van Amerika en Engeland waarschuwen de buurlanden van Griekenland

Gomez prijst de Italiaanse leider der Communisten

DE VEILIGHEIDSRAAD BIJEEN.

De voorzitter van de Veiligheidsraad deed een beroep op Indië en Pakistan om af te zien van iedere actie in het Kashmirgeschil, waardoor de toestand zou kunnen verergeren. Fernand van Langenhove uit België, die voor deze maand de president van de raad is, richtte zich tot de ministers van Buitenlandse Zaken der twee landen, die op 15 Augustus door de verdeling van Brits Indië tot stand kwamen. Beide ministers waren vertegenwoordigd door afgevaardigden, die in afwachting zijn van regeringsdeskundigen uit Karachi en New Delhi. De raad verleende toen aan de twee landen voor de tijd, dat de besprekingen over het conflict zullen duren, zetels, alhoewel zij niet stemgerechtigd werden. Beide partijen in het geschil zijn leden van de Uno, maar geen leden van de Veiligheidsraad.

De raad hield de eerste vergadering van het jaar in afwezigheid van de Sovjet Oekraine, een van de drie nieuw gekozen leden voor dit jaar. Er was geen officieel bericht binnengekomen over het wegblijven van de afgevaardigde uit de Oekraine. Van Langenhove merkte slechts op, dat de geloofsbrieven uit Kiev niet ontvangen waren. Na de toespraken van de nieuwe leden Argentinië en Canada werd het verzoek behandeld van Pakistan om het debat over de klacht van Indië inzake het Kashmirgeschil uit te stellen. De raad aanvaardde dit verzoek en Van Langenhove zeide, dat het debat Maandag of Dinsdag zal beginnen, maar zeker niet later dan 15 Januari. Op deze dag zal sir Mohammed Zafrulla, de minister van Buitenlandse Zaken van Pakistan, te Lake Success aankomen.

FRANKRIJK — INDONESIË.

Personen, die nauw verbonden zijn aan de Franse regering, zeiden dat Frankrijk een belangrijk aanbod zullen doen aan de vroegere keizer van Annam Dai Bao, die heden in Genève een bespreking zal voeren met Emile Bollaert, de Franse Hoge Commissaris voor Indo-China. Het zou een groot politiek nadeel zijn voor Ho Chi Mih. Bao Dai legde zijn keizersschap neer in 1945 tegen zijn wil. De Fransen rekenen nu op hem ter regeling van het Indochinese geschil. Zij zijn er tot dusver niet in geslaagd iets te bereiken met president Ho Chi Mih van de republiek Viet Nam, die nu strijdt tegen het Franse leger. De aard van de aanbieding werd niet nader aangeduid, maar het zou een grote tegemoetkoming van Frankrijk zijn. Een deel van de concessie zou zijn, dat de Fransen er in toestemmen, dat Chochinchina gevoegd zou worden bij de vroegere koninkrijken van Annam en Tonkin zoals door Viet Nam geëist wordt. De twee voornaamste verbindingen met Frankrijk zouden hierin bestaan, dat Frankrijk toezicht zal houden op het leger van Viet Nam en op de buitenlandse politiek. Indien er een overeenstemming met Bao Dai verkregen wordt, dan verwacht men, dat deze naar Indo China zal terugkeren om verkiezingen te organiseren ter vorming van een voorlopige regering en waarschijnlijk dan een grondwettelijke monarchie.

THOREZ SPREEKT TE MILAAN.

Op het zesde Nationale Congres van de Italiaanse communistische partij verklaarde Maurice Thorez, dat de Franse regering haarzelf verkocht heeft aan het Noordamerikaanse kapitalisme, waaraan hij alle Franse moeilijkheden toeschreef. Hij zeide o.a. De Amerikaanse imperialisten trachten het Franse volk te beroven van de vruchten der overwinning, die het zo moeilijk gewonnen heeft. De Amerikaanse kapitalisten hebben hun handen niet alleen uitgestrekt naar Japan en Italië, maar ook naar Frankrijk en Engeland. Thorez legde de nadruk op de eenheid der doelstellingen van de Franse en Italiaanse communistische partij. Hij wees er in het bijzonder op, dat Italië en Frankrijk hun gezichtpunten geregeld hadden. Thorez zeide nog, dat de regering van Schuman in dienst is van de Amerikanen, maar dat de arbeiders daarop zullen reageren. Het Marshallplan noemde hij een nieuwe en herziene, maar in geen geval verbeterde uitgave van de Trumanleer. Wij zullen de Amerikaanse steunverlening aanvaarden op voorwaarde, dat er geen voorwaarden gesteld worden. Naar zou Frankrijk en Italië, ja geheel Europa zijn zonder de Sovjet Unie? vroeg hij de vergaderden.

Eugenio Gomez, de secretaris-generaal van de communistische partij van Uruguay en de enige communistische vertegenwoordiger uit Amerika, bracht de groeten over van zijn partij aan het Congres over. Gomez, die met dichtgeknepen vuisten riep: lang leve het communisme in Uruguay, werd langdurig en hartstochtelijk toegejuicht. Na een korte aanval op het Amerikaanse imperialisme en op de leer van Truman eindigde hij met lofprijzingen op het Italiaanse volk, op de Italiaanse communistische partij en in het bijzonder op de leider Palmiro Togliatti. Namens de partij van Uruguay schonk Gomez Togliatti een gouden vulpen.

HULP AAN GRIEKENLAND?

Het hoofd van de Amerikaanse missie voor hulp aan Griekenland verklaarde, dat Amerika en Griekenland overeengekomen zijn een nationale garde van honderd bataljons te vormen en het leger te versterken met 12.000 man.

De Amerikaanse missie onderzoekt wat Griekenland nog nodig heeft voor de strijd in de bergen en stelt een half millioen dollar extra beschikbaar voor het leger.

ENGELS KABINET BIJEEN.

Het Engelse Kabinet is voor het eerst na Kerstmis bijeen gekomen. Men bericht, dat de Ministers redenen vinden om te spreken over een bevredigende vooruitgang der toestanden. Vooral in de kolenmijnen zijn er betere vooruitzichten dan drie maanden geleden.

Donderdag as. zal het kabinet weder bijeenkomen om de buitenlandse politiek van Engeland in ogenschouw te nemen.

DE QUAESTIE MARKOS VAFIADES.

Betrouwbare bronnen zeggen, dat Engeland plannen beraamt tot het opstellen van een nieuwe formele waarschuwing voor de Noordelijke buren van Griekenland, tegen een eventuele erkenning van de door communisten ondersteunde guerrilla-regering van Marko Vafiades.

Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken kon dit bericht noch ontkennen noch bevestigen, doch voegde eraan toe, dat er voor het einde van de week een verklaring zal worden afgelegd. Dit is volgens hem in de lijn der diplomatieke procedures en houdt in, dat het geheim blijft, totdat de regering of regeringen zulks ontvangen hebben.

Zowel Amerika als Engeland hebben indirect te kennen gegeven, dat zij een erkenning van de regering van Markos Vafiades, door welk land ook, niet zullen goedkeuren. Integendeel, men zal het beschouwen als een ernstige afbreuk aan het charter der Uno en het kan een procedure worden met nadelige gevolgen.

De „Londen Daily Express" heeft een rapport van Washington gepubliceerd, volgens welke Noord-Amerika toenadering heeft gezocht met Engeland om een zeer grote vloot- en luchtbasis op te richten te Bengasi, een vroegere Italiaanse vlootbasis in Lybië. De zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft dit niet botweg ontkend. Hij laat echter uitkomen, dat de toekomst der oude Italiaanse koloniën op de conferentie der vier Ministers van Buitenlandse Zaken vastgesteld zal worden. Indien men dan niet tot een overeenstemming kan komen, zal de quaestie voor de Uno gebracht worden.

RUSSISCH SPIONNAGE IN AMERIKA.

Het maandblad „Plain Talk" schreef in een artikel, dat Edgar Hoover, directeur van het federale bureau voor onderzoekingen, bij het Witte Huis en het Staats Departement pleitte voor gevangenneming van een Rus, die een ring heeft achtergelaten, bevattende belangrijke data over atoom energie.

Deze Russische agent die gesnapt is, draagt de naam van Arthur Adams. Hij is inmiddels verdwenen zonder een voetspoor achter te laten. Adams heeft zelfs de data over de atoom energie met zich mede genomen. Het artikel zegt voorts, dat er een tientallen Noordamerikaanse burgers bij dit spionnage proces zijn betrokken.

Howard Russhmore, redacteur van de New York Journal, schreef de volgende geschiedenis over deze Russische groep:

Een professor van een bijzondere technische school te Brooklyn, die voor de Chicago afdelinge van de atoomenergie werk verrichtte, werd in 1943 betrapt door de F.B.I., toen hij geheime data verschafte aan Adams. De echtgenote van de professor woonde in Manhattan, een stadgedeelte van New York. Zij ontving op geheime wijze belangrijke data over de atoomenergie. Zij gaf deze gegevens door aan een vrouw, eigenares van een juwelierswinkel, in het centrum van de stad New York. Deze dame bracht dan een bezoek aan het hotel, waar Adams logeerde en overhandigde hem de waardevolle berichten. Deze Russische agent had twee systemen om de gegevens door te sturen naar de Russische ambassade te Washington. Het eerste systeem ging via de vice-president van een maatschappij, die het weer langs een Russische kantoorbeambte ter bestemming door stuurde.

Bij het tweede systeem was de dochter van een millionair in betrokken. Deze jonge dame maakte weekend-trips naar Washington en nam enige dier documenten met zich mede. Zij verborg ze in haar koffer. Te Washington aangekomen, zond zij deze gegevens per koerier naar de Russische Ambassade.

Een geneesheer te Manhattan stuurde per code boodschappen naar Rusland, waarin hij hen aldaar op de hoogte hield van de vorderingen van Adams.

EEN WAARSCHUWING VOOR VREEMDELINGEN.

De Franse Minister van Binnenlandse Zaken, Jules Moch, heeft de vreemdelingen in Frankrijk gewaarschuwd, zich niet te mengen met de straatdemonstranten. Indien zij gesnapt worden, zullen zij het land uitgezet worden. Zijn verklaring wijst er op, dat er gedurende de laatste maand verschillende arrestaties hebben plaats gevonden van vreemdelingen, die de politie hebben aangevallen, of die betrokken waren bij wanordelijkheden en straatverstoring.

Moch heeft gezegd: „Frankrijk heeft de vreemdelingen altijd met een open deur ontvangen wanneer zij een toevluchtsoord zochten of voor werk kwamen, doch wij eisen daarentegen als tegenprestatie, dat de vreemdelingen de publieke orde en rust in Frankrijk niet storen. De regering heeft besloten bij het handhaven van de orde in de straten niets van de vreemdelingen te dulden."

PROTEST DER BISSCHOPPEN.

De Tsjechische bisschoppen hebben bij de president van de republiek, dr. Benesj, een gezamenlijk protest ingediend tegen de voortdurende aanvallen van de pers op de geestelijkheid en de Kerk.

LAATSTE BERICHTEN OVER JERUZALEM.

Edward Curtis seint uit Jeruzalem, dat een zegsman van de Palestijnse regering verklaard heeft dat de Arabische en Joodse kanonnen in de straten van Jeruzalem bulderen. Het hotel Semiramis is opgeblazen. Bij dit incident verloren 22 mensen het leven, waaronder 19 Arabieren. Verschillende andere mensen werden hierbij gewond.

Joodse bronnen delen mede, dat wat er ook voor klachten binnen komen, het is een feit, dat het hotel een hoofdkwartier der Arabieren was.

Een zegsman van de Hagana heeft verklaard dat het hotel is opgeblazen, daar het een hoofdkwartier was van Arabische strijdkrachten, die zich verzetten tegen de verdeling van het Heilig Land.

De secretaris van de Arabische hoge commissaris, Dr. Hussein Khalidi, heeft bekend gemaakt, dat het hotel totaal geen hoofdkwartier der Arabieren was. Integendeel, de mensen die daar wonen hebben niets te maken met de politiek, noch met het militairisme. Hij beschuldigde de regering van onvoldoende veiligheids maatregelen getroffen te hebben in het gebied van Jeruzalem.

David Ben Gurion, voorzitter van de Joodse uitvoerende macht, is ten gouvernements huize ontboden, om besprekingen te voeren met Cunningham, de Hoge Commissaris, in verband met de beveiliging der situatie.

Twee Joodse meisjes van de Hagana zijn door het militair gerechtshof van Jerusalem veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf, of een boete van 400 pond. Zij zijn schuldig gevonden, wegens het in bezit hebben van twee sten-guns en zes handgranaten. De meisjes waren resp. 18 en 20 jaar oud. In de stad der oude muren strijden momenteel ongeveer 15 honderd belegerde Joden tegen een aanmerkelijk groter aantal gewapende Arabieren.

het nieuws van vandaag

De Veiligheidsraad is bijeengekomen en alle leden waren present behalve de Sovjet Oekraïne. Men weet hoe verleden jaar gevochten is om deze derde zetel in de raad. Een heles erie stemmingen werden gehouden in de Algemene Vergadering, maar de stand bleef onveranderd. Het ging toen tussen India en de Sovjet-Oekraïne. De Zuidamerikaanse leden van de Uno steunden de Russischec andidaat, omdat deze met zijn satellieten voor Argentinië gestemd hadden. Uiteindelijk trok India zich terug en kwam de Sovjet-Oekraïne er en nu aat dit land niets van zich horen. Er wordt zefs niet gezegd, waarom men niet aanwezig is. De Russen doen inderdaad wel alles, om zich zo antipathiek mogelijk te doen zijn. De eerste quaestie, die behandeld zal worden, is het geschil Kashmir tussen India en Pakistan. India heeft een klaiht ingediend over de steun, die Pakistan geeft aan de stammen, die gedurend Kashmir invaderen. Kashmir is een kleine Brits Indische Staat, die in oproer kwam tegen de regerende vorst, die de rijkdommen van het land slechts gebruikte voor privédoeleinden. Toen de vorst met zijn rumoerig land geen raad meer wist, besloot hij zijn land te verenigen met India, alhoewel de bevolking hoofdzakelijk Mohammedaans is. Uiteraard kwam hiertegen fel verzet en mohammedaanse stammen vallen nu voortdurend Kashmir binnen. India beschuldigt nu Pakistan ervan, dat het die stammen steunt met wapenen. De Veiligheidsraad moet nu deze quaestie uitzoeken.

Juist vandaag zijn er weer berichten, dat 4000 leden der stammen bij daglicht een inval deden in Kashmir en de legerstellingen van het leger van India aanvielen nabij Naus Ehra. De aanvallers verloren op zijn minst 200 doden. Zij droegen uniformen, stalen helmen en beschikten over machinegeweren en kanonnen.

In Italië duurde het communistische congres nog voort. Veel nieuws was er niet te beleven. Het waren de bekende beschuldigingen tegen Amerika en de regeringen van Frankrijk en Italië. Vele dreigementen werden uitgesproken. Togliatti bofte. Hij kreeg een mooie gouden vulpen van Gomez, natuurlijk niet van de Curaçaose Gomez, maar van die van Urugua. De goede man balde af en toe in reclamewoede zijn vuisten tegen dat verwenste Amerika. Zijn knoken werden er wit van. Uncle Sam verschoot echter nog niet van keur.

Frankrijk zoekt nog steeds een oplossing voor Indo China. De Hoge Commissaris van dit gebied zal nu verstrekkende voorstellen doen aan de vrogere weizer Bao Dai. Als deze er in toestemt, hoopt men de zaak eindelijk voor eikaar tekrijgen. Mocht dit ook van ons Indonesië gezegd kunnen worden.

Recht tot het Hart

Al zijn er vele dromen op deze aarde, zo is toch niet alles droom.

Europa onder Rode dreiging

Er valt lering te trekken uit de tragische geschiedenis van het Roemenië van vandaag. Er zullen er maar weinigen zijn, die nog geloven zullen, dat Koning Michaël niet om andere redenen afgetreden is dan druk van een zekere mogendheid. Die mogendheid is Rusland, dat zijn macaber spel met een sluwheid uitvoert, die even verschrikkelijk, als huiveringwekkend is.

Weer is een koning in ballingschap gegaan, ogenschijnlijk vrijwillig, daardoor een bloedbad van Russische zijde voorkomend; maar zijn heengaan is een gevolg van een stelselmatige communistische agitatie. Met de regelmaat van de klok verdween de ene oppositie man na de andere. Zij immers waren figuren, waartegen het volk met vertrouwen kon opzien, zij vormden een voortdurend gevaar en daarom werden zij op valse aanklachten en in een schijnproces veroordeeld tot levenslange verbanning uit de maatschappij.

Daarom werd de Roemeense oppositieleider, dr. Julius Maniu, een man van in de 74 jaar, in een kerker geworpen. Daarom werd de terechtstelling van Petkoff, de Engelse protestnota ten spijt, door Russische inmenging een voldongen feit.

In de laagvlakten en velden van het door de oorlog zwaar geteisterde Roemenië, in de dorpjes en steden, in heel dat arme Roemenië wordt een reusachtige samenzwering levend gehouden met alle middelen van het instituut van de sluipende sinistere dood, de geheime staatspolitie, die in de gedaante van onnozele handwerkslieden of andere onschuldige ambten, hun nimmer falend werk verrichten.

Er zijn talloze slachtoffers gevallen, wier namen nimmer bekend zullen worden. Alleen enkele vooraanstaande personen die verdwijnen, schrikt de mensheid wakker.

Wij betwijfelen het ten stelligste of met het heengaan van Koning Michaël de Russische kolos wel voldoende verzadigd zal zijn.

Beperken wij ons tot de Balkan, dan zal Moskou niet een middel onbeproefd laten om zijn gezag te doen gelden in de Balkan, welker staten min of meer van het machtige Russische Rijk, dat nu eenmaal niet door de Tien Geboden gehandicapt wordt, afhangt.

Europa ziet met grote angst naar deze niet te stuiten rode infiltraties. De U.N.O. deed tot nu toe niets, wat kan zij doen? De U.N.O. immers kan evenmin als de Volkenbond aan de werkelijkheid niets veranderen, daar zij slechts een juridische fictie is. In werkelijkheid bezitten alleen de souvereine staten van de U.N.O. macht en een reëel bestaan.

Trouwens, het wereldgeweten zal gaarne Koning Michaëls uitleg willen zien in zijn huwelijk met prinses Anna van Bourbon Parma. Maar voor de objectieve lezers betekent Michaëls abdicatie niets meer of minder dan een capitulatie van de democratie voor Moskou.

Het Roemeense volk ontbrak de energie om zich te weer te kunnen stellen tegen een Russische opmars, die voor hen niets anders betekent dan het aanvaarden van een dictatoriaal opgelegde wereldbeschouwing, die Roemenië vreemd is en haat.

D tragiek is dat ht Reemeense volk, in belangrijke mate oorlogsmoe, het vertrouwen miste — en de moed — om de bovenleiders, die als sterk anti-communist te boek stonden, te volgen.

Dit had ten gevolge dat de Russen gemakkelijk spel konden spelen. Een intrigue, een perfide misleiding van de publieke opinie en ziet, het hele oppositiefront stortte als een kaartenhuis ineen.

Tussen het gebeuren in Polen en de Balkanlanden in het algemeen en Roemenië in het bijzonder, is een parallel te trekken. Het is de liquidatie van alles wat zich poogt te verzetten tegen de Rode vloedgolf van hamer en sikkel.

Er is lering te trekken uit het gebeurde in Roemenië, zeiden wij in de aanhef van ons artikel.

Indien Europa niet blind is voor hetgeen zich daar afspeelt in Roemenië, dan zal het moeten begrijpen, dat wat nu in Boekarest geschiedt, overmorgen even goed in Parijs, Rome of Amsterdam kan geschieden. In de Balkan worden de fundamenten gebouwd voor de machtspositie van een staat, die eenmaal in beweging gekomen, niet meer te stuiten is.

Niet alleen dat de landen, die in aanmerking komen voor de Kremlin hebzucht, in materieel opzicht geknecht worden. Neen, er is meer. Met een omverwerping van de democratie, raakt de mens als individu zijn hoogste goed kwijt, nl. zijn vrijheid en grondwet.

Europa, let op!

Van her en der

BEROEP VAN LEON BLUM.

De ex-premier van Frankrijk, Leon Blum, heeft een beroep gedaan op Frankrijk en Engeland om een „derde internationale macht" in het leven te roepen. In een socialistisch blad schreef hij: „Wij wachten op het antwoord van de Franse regering."

Een artikel der socialistische leiders zegt, dat de rede, welke Attlee verleden Zaterdag gehouden heeft, bijzonder hoopvol was. Attlee heeft immers gezegd: „Het is de taak van Engeland om een systeem uit te werken om te geraken tot algemene vrijheid, zowel in de economie als in de politiek."

MOEILIJKHEDEN TE SANTA ANA.

Te Montevideo doen geruchten de ronde, dat volledig uitgeruste Braziliaanse troepen de wacht betrokken langs de grens van Uruguay en dat er een revolutie zou zijn uitgebroken in het garnizoen van de Braziliaanse stad Rosario, 30 kilometer van de grens. Het nieuwsagentschap Ani van Uruguay zeide echter, dat de Braziliaanse autoriteiten in de grensstad Santa Anna do Livramento de geruchten over revolutie ontkenden, maar verklaarden, dat de troepenbewegingen plaats hadden wegens een dreigende staking te Santa Anna. Santa Anna ligt vlak tegenover Rivera, een stadje in Uruguay.

DE TASS MOEST HET ONTKENNEN.

Het officiële Sovjet nieuwsagentschap Tass heeft verklaard dat de beschuldiging van generaal Hsu Chi Ming, hoofd van de Chinese militaire staf, absurd is. Generaal Ming heeft nl. beweerd, dat Rusland de Chinese communisten in Mantsjoerije voorziet van adviseurs en wapens, welke in Rusland gemaakt zijn. Tass heeft deze verklaring afgelegd door de Moskouse radio, in een commentaar op een interview, welke de AP-man Spencer Moosa op 29 December met Generaal Hsu gehad heeft.

Tass voegt eraan toe, dat de Associated Press daags daarna circulaires had rondgedeeld, waarop stond dat de Chinese communisten door Rusland van wapens en adviseurs voorzien berichten te ontkennen en noemt het een valse poging om misverstand te wekken onder het volk.

AMERIKAANSE VLOOT OVERHEERSER DER WATEREN.

De vlootadmiraal Chester Nimitz heeft gezegd, dat de vloot van Noord-Amerika onherroepelijk de overheerser is van de zee. Amerika is in staat drijvende vliegvelden aan te leggen, bij elke kust, teneinde het binnenland aan te vallen. Het vroegere hoofd van de vlootstrijdkrachten heeft verleden maand, voor zijn ontslagneming een rapport uitgegeven, welk heden bekend gemaakt is geworden. Hij verklaart hierin, dat de Navy in de toekomst haar bommenwerpers zal bewapenen met atoombommen. Nimitz zegt, dat, indien er een oorlog mocht komen binnen enkele jaren, dan zal een moderne vloot, de enige middel zijn om de vijand snel tegen te houden. Twee voorname factoren tot het winnen van een oorlog zijn wel de sterkte van het leger en de capaciteit der fabrieken. De factoren doen zich voor in drie landen, t.w. Midden-Azië, Oost-Azië en West Europa. In een oorlog met een dier landen zullen wij voor wat betreft sterkte van het leger, zeker in minderheid zijn.

VERZOEK TER VEROORDELING.

De president van de verbande Basken-regering, Jose Aguirre, heeft aan het Noordamerikaanse gerechtshof voor oorlogsmisdadigers te Neurenberg gevraagd om Maarschalk Sperrle en andere Duitse militaire vooraanstaanden te veroordelen. Hij beschuldigt deze criminalen voor bedreven onmenselijkheden tegen de bewoners van het Baskenland. Aguirre stelt Sperrle, die generaal van de luchtmacht was, aansprakelijk voor de bombardementen op Bilbao, Guernice en Durango.

BRITSE WAARSCHUWING.

Het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Engeland heeft bekend gemaakt, dat Engeland aan Joegoslavië en Bulgarije een waarschuwing heeft gestuurd, dat de gevolgen van een eventuele erkenning van de regering van Markos Vifiades, zeer ernstig zullen zijn. Engeland heeft deze stap genomen na overleg te hebben gepleegd met Amerika. Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelt mede, dat vertegenwoordigers van Engeland, gedurende verleden week een bezoek hebben gebracht aan de Ministeries van Buitenlandse Zaken van Bulgarije en Joegoslavië, in Belgrado en Sofia. De quaestie der erkenning van de regering of „junta" van Generaal Markos, is aldaar uitvoerig besproken.

JOEGOSLAVIE PROTESTEERT.

Joegoslavië heeft geproterteerd tegen het feit dat Amerika geweigerd heeft 40—50 millioen dollars van goud terug te geven. Dit goud werd voor de Duitse bezetting van Joegoslavië naar Amerika gebracht. De Joego Slavische ambassadeur heeft medegedeeld dat de kwestie waarschijnlijk voor het internationaal gerechtshof zal worden gebracht of voor de Verenigde naties.

NOG STEEDS GEHEIMZINNIG.

De Zweedse Kanker specialist Dr. Elis Berven is veilig te Moskou aangekomen.

Dr. Berven heeft verklaard dat hij naar Moskou is gekomen voor een consultatie in een kanker-geval, doch hij weet niet wie de patient is. Hij zal echter wel niet lang in Duitsland blijven.

BRITSE TROEPEN AAN HET WERK.

De controle commissie te Hamburg berichtte, dat de Britse troepen naar de dokken van Hamburg zijn opgetrokken, teneinde drie schepen, met lading voor de bezettingskrachten, te ontladen. Deze schepen zijn vastgehouden vanwege de staking der dokarbeiders te Hamburg. Twee en vijftig andere schepen met lading voor Duitsland liggen te wachten. De vakbonden zijn van mening, dat er meer dan 16 duizend Duitse transport arbeiders, incluis 8.000 stuwadoors, bij de staking betrokken zijn. De vakbonden veroordelen noch ondersteunen deze staking.

VAN JOHNSON JR.

De echtgenote van de bekende filmacteur Van Johnson heeft het leven geschonken aan een kleine jongen. De echtgenote, Mevrouw Evie Johnson, is moeder van twee andere jongens, die voortkomen uit zijn vroegere huwelijk met de acteur Keenan Wynn.

SPOEDVERGADERING VAN HET KABINET.

Gisteren middag heeft president Truman het kabinet in een spoedvergadering op het Witte Huis bijeengeroepen. Gebruikelijk is om op Vrijdag te vergaderen. De reden hiervan is niet opgegeven, doch men vermoedt dat Truman enkele punten wil bespreken met het kabinet, alvorens zijn staatsrede aan het congres te bieden.

NAAR HET VATICAAN.

De Aarts Bisschop van Warschau Kardinaal Hlond, is te Vaticaanstad gearriveerd. Vaticaanse bronnen delen mede, dat de Kardinaal verslag komt uitbrengen aan de Paus, over de toestand der katholieke kerken in Polen.

RUSSISCHE TANK OVERREED MGR. ROMZHA MET OPZET.

Oekraïnse bisschoppen allen gevangen.

Mgr. Theodorus Romzha, bisschop van Mukacevo, de enige katholieke bisschop in de Sovjet-Unie, die nog vrij zijn ambt mocht uitoefenen en van wie de „Osservatore Romano" op 20 November 1947 in een kort bericht vermeldde, dat hij bij een auto-ongeluk om het leven was gekomen, blijkt in werkelijkheid opzettelijk te zijn gedood.

In gezelschap van twee priesters, zo meldt het Engelse katholieke blad „Universe", had mgr. Romzha een bezoek gebracht aan een parochie in de buurt van Usjhorod, die twee jaren geleden tot de Russische staatskerk was overgegaan maar na dit experiment in de schoot van de Kerk wenste terug te keren. Op terugweg werd de met een paard bespannen wagen van de bisschop door een tank van het Russische leger ingehaald en in volle vaart overreden.

De twee priesters waren op slag dood. Enkele minuten later daagde een Russische legerauto op. De inzittenden troffen mgr. Romzha nog levend aan. Met een kogel door het hoofd werd hij afgemaakt.

Volgens radio-Vaticaan zijn alle katholieke bisschoppen uit de Oekraïne reeds gedurende twee jaren in een militaire gevangenis opgesloten. Zij staan onder strenge bewaking, ten einde ieder contact met de bevolking onmogelijk te maken. Het is hun verboden de H. Mis te lezen en een brevier of andere religieuze voorwerpen te bezitten, die in andere gevangenissen wel zijn toegestaan. Elk van hen is in een vervuilde cel opgesloten. Als gevolg van onmenselijke behandelingen zijn reeds twee bisschoppen bezweken. De Oekraïnse bisschop, mgr. Slpy, die veroordeeld is tot een gevangenisstraf van acht jaren, is gedeporteerd naar de stad Jenisseisk in Siberië, waar hij niettegenstaande zijn precaire gezondheid moet werken in een textielfabriek. Elke avond wordt hij in zijn gevangeniscel opgesloten.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Valley of the Zombies" 7 uur; „G-Men vs. Black Dragon" 9 uur.

ROXY: „Miss Susie Slagles" 7 uur; „For whom the bell tolls" 9 uur.

CINELANDIA: „Dick Tracy vs. Cueball" 8 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 11 Januari as. waargenomen door Zuster Kerkhoven, Habaai tel. 2341,

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 9 Januari as. worden waargenomen door: Botica Excelsior (Punda), Herenstraat 4, telefoon 2004 en door Botica Emma (Otrabanda) Bredestraat no. 159, telefoon 1636.

CUROM:

Woensdag: 18.30 Muziek voor kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Latijns-Amerikaanse muziek, ons aangeboden door de firma La Bonanza; 20 Nieuws; 20.15 Volksmelodieën; 20.30 „Holland Calling"; 20.45 Ritmo del Tropico; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Zuidamerikaanse muziek, ons aangeboden door de firma Hurtado; 21.15 Het voornaamste nieuws.

Donderdag: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met het Stradivaris Strijkkwartet.

MEER NOORDAMERIKAANSE MARINIERS NAAR HET MIDDELLANDSE ZEEGEBIED?

Het ministerie van Buitenlandse Zaken te Rome kon de berichten der nieuwsbladen noch bevestigen noch ontkennen, volgens welke de Italiaanse ambassadeur te Washington de opdracht heeft gekregen een onderzoek in te stellen naar de Noordamerikaanse bekendmaking van Vrijdag jl., volgens welke er meer mariniers geplaatst zullen worden op de Noordamerikaanse oorlogsschepen in het Middellands Zeegebied.

Niet officiële bronnen, die in nauwe verbinding staan met het Ministerie van Buitenlandse Zaken, delen echter mede, dat de regering op de hoogte is van enkele berichten, die spreken van een Noordamerikaanse actie om de Griekse en Italiaanse regeringen te ondersteunen in hun oppositie tegen het communisme.

Deze bronnen delen voorts nog mede, dat er stappen zijn genomen in verband met deze berichten. Zulks is geschied op de gbruikelijke diplomatieke wijze. De pro-communistische afdeling van de socialistische partij, welke de volgende week haar nationale congres zal openen, heeft zich reeds hierover uitgelaten.

POOLS NATIONALE KERK.

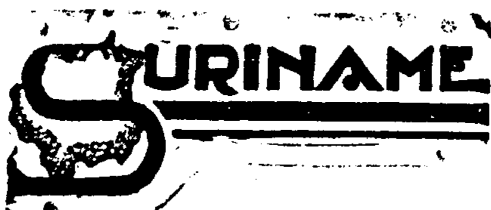
De Poolse autoriteiten hebben de kerk van de H.H. Petrus en Paulus van de stad Stettin overgedragen aan de Poolse Nationale Kerk, een schismatieke secte, die naa de laatste wereldoorlog werd gesticht.

De K.N.S.M. heeft ons ten geschenke gegeven een kalender, waarvan de bekende kunstschilder Ten Broek op werkelijk artistieke wijze voor de in kleuren uitgevoerde plaattekeningen.

Vooral de oude Prins Hendrikkade te Amsterdam is als het ware uit de werkelijkheid gegrepen, evenals het wintertafereel.

De attributen van een krantenman zijn ook een vloeiblad, brievenopener (ingezonden stukken) en een bureaukalender. Dat weet iedere kantoorman, maar dat wist ook de **„American Bakery"** van **J. D. Capriles en Co.**, die ons op deze uit plastic materiaal vervaardigde geschenken verraste. Daarom ook een doeltreffende reclame van deze bekende Curaçaose zaak.

SURINAAMSE DELEGATIE NAAR LIMA.

De heren L. L. en J. van Eer, resp. voorzitter en secretaris van de onlangs opgerichte werknemers organisatie, zijn Dinsdag jl. naar Lima vertrokken, ter bijwoning van de Arbeiders conferentie aldaar. Voor hun vertrek hebben zij een bezoek gebracht aan Gouverneur Brons.

De ministers Beel, Drees en Jonkman zijn per constellation naar Nederland vertrokken, na ongeveer een veertien dagen in Indonesië verbleven te hebben.

Zij werden o.a. uitgeleide gedaan door van Mock, minister Neher en admiraal Pinke.

ONDERDRUKKING EN VERZET.

Burgers van Nederland, doe niet mede aan daden van sabotage. De opmars van het Duitse leger is niet meer tegen te houden.

Het was een van de vele pamfletten, die de Duitsers in de Meidagen van 1940 door Duitse vliegtuigen werden verspreid.

De derde aflevering van genoemd standaardwerk verhaalt U van het leger in het tijdvak voor de oorlog, de mobilisatie en de maatregelen, die genomen moesten worden om in de toekomst in staat te kunnen zijn het land te verdedigen. Ook is de achtergrond bekend geworden over het aftreden van generaal Reynders. Wie zich deze pracht uitgave van de uitgevers van **Loghum Slaterus en Meulenhoff** aanschaft, kan verzekerd zijn van een waardevol en goed gedocumenteerd historisch werk.

DE INDONESISCHE INTERIM-REGERING.

Prof. Hoesein Djajadinigrat, voorzitter van het comité „Indonesia" verklaarde tegenover Aneta, dat de toekomstige federale regering waarschijnlijk gevormd zal zijn op grond van het Amerikaans staatsbestel met basis van realiteit. Hij bevestigde dat de interim regering waarschijnlijk zal bestaan uit negen leden, waarvan tweederde van het totaal voorlopig zal worden benoemd. Deze regering moet niet beschouwd worden als bestaande uit vertegenwoordigers van staatkundige eenheden, doch als personen, die geschikt zijn en die federaal denken.

Bekendmaking

De Directeur van het Departement Sociale - en Economische Zaken maakt hierbij de navolgende prijzen bekend, welke door hem zijn vastgesteld ingaande dd. 7 Januari 1948 met verwijzing naar de Curaçaose Courant dd. 9 Januari 1948:

In den kleinhandel:

1. a. import eieren per stuk. . . . . f. 0.17½
   b. alle andere soorten per stuk. . . . . „ 0.20
2. Pluimvee.
   slachtkippen, kuikens, eenden ganzen en|of kalkoenen per ½ kg. . . . . f. 1.20
3. Pluimvee (bevroren)
   a. kippen en|of kuikens per ½ kg. . . . . f. 1.45
   b. eenden, ganzen en|of kalkoenen de kostprijs vermeerderd met een winstmarge van. 60%
4. Kippenvoer en dergelijke.
   a. per baal, bij verkoop van minder dan 10 balen van 100 Am. lbs, de kostprijs vermeerderd met een winstmarge van maximaal 12½%
   b. per baal, bij verkoop van minder dan 4 balen van 25 Am. lbs. in de originele verpakking, de kostprijs vermeerdert met een winstmarge van maximaal. 20%
   c. uitgewogen, de kostprijs vermeerderd met een winstmarge van maximaal (over het netto gewicht). 37½%

In den groothandel:

per baal, bij verkoop van meer dan 9 balen van 100 Am. lbs. de kostprijs vermeerderd met een winstmarge van maximaal . .7½%

De Directeur voornoemd.
J. H. v. BOVEN.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 99, Koninklijke 300, Unilever 288¼, Philips 365½, AKU 174¾, Nd. Scheepvaart Unie 173¾, H.V.A. 224¼, Delimy 168¾, A'damrubber 158¾. Er was slechts levendige handel in claims en aandelen van de Koninklijke.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN. C.P.I.M.

Woensdag.

Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur W. Moulijn, tel. 255.

Personeel Afdeling: W. Lambij, Mauritslaan 15, tel. 330.

Materialen Afdeling: M. Segaar, Julianadorp 3 (NB), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: N. H. L. v.d. Harst, tel. 690.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office tel. 458—551; 23 — 8 uur J. H. Allebé, tel. 288.

Dok Afdeling: W. J. v.d. Heydt, tel. 706.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: „The Chocolate Soldier" Toegang boven 16 jaar.

Het land van Melk en Honing

door

HENRY WALLACE

Hoezeer ook het bezoek aan de heilige plaatsen mij boeide en hoe graag ik ook vrijwel elke vierkante mijl van Palestina had willen bereizen om de aardrijkskunde van de Bijbel voor mij te doen leven, ik moest mij wel voorhouden, dat ik hierheen was gekomen om na te gaan hoe Joden en Arabieren, samenwerkend onder de auspiciën van een internationale regeling, dit land zouden kunnen maken tot datgene waarvoor het lot het heeft voorbestemd — een hoeksteen van de wereldvrede.

We waren uit New York vertrokken, met Palestina in de koppen van de New Yorkse kranten. Maar ondanks al die „kop-opwinding, ondanks al die verhalen over Arabische troepen aan de grenzen van Palestina, ondanks al het gemanoeuvreer in de subcommissies der Verenigde Volkeren — trof ik onder het Joodse bevolkingsdeel niet veel aan van de spanning, die ik wel moest verwachten. Als ik de geestesgesteldheid onder de Palestijnse Joden zou moeten samenvatten, dan zou 't hierop neerkomen: Er is geen hysterie. Zij zien de feiten zoals ze zijn. Zij weten, dat er nog een lange weg moet worden afgelegd voor de Joodse staat er is — een staat die niet wordt gezien als een theocratie, maar als een democratie met gelijke burgerrechten onafhankelijk van ras, religie of vroegere nationaliteit. Zij zijn overtuigd, dat er een oplossing moet komen, en spoedig. Ze zijn niet blij met het verdelings-plan maar als verdeling de enige manier is m tot een Joodse staat te komen, zelfs als die staat veel kleiner wordt dan die waarvoor zij zo lang hebben gestreden — dan moet verdeling worden aanvaard. Zij erkennen de moeilijkheden waarvoor zij zich gesteld zien, maar allerwegen is er vertrouwen, dat de zaak voor elkaar komt, dat zij voor elkaar komen móét. Er is onder hen een ontembare vastberadenheid om voort te schrijden. Een falen is voor hen ondenkbaar.

In het huidige Palestina zijn de werkers in de fabrieken en op het land de meest gewaardeerde bevolkingsgroepen. Ook studenten verlangen er naar, handenarbeid te verrichten, en hun streven: terug naar de grond — in tegenstelling tot de veel-verbreide opvatting, dat Joden altijd van het land naar de stad trekken — is kenmerkend voor de Joodse wedergeboorte in Palestina. Van Palestina's 600.000 Joden wonen thans rond 120.000 op het land, in kolonies van kleine boeren of in boerendorpen. Omstreeks 40.000 leven in Kibboetsim of collectieve landbouwbedrijven, waar geen lonen worden betaald; daar werken de leden collectief, zij wonen collectief en bezitten al wat er is collectief. Het enige geld, dat zij ontvangen, is een jaarlijks zakgeld voor vacantie of bijzondere reizen naar de stad. Elke kibboets heeft een gemeenschappelijke eetzaal, maar verder afzonderlijke vertrekken voor de leden. In een ander type, de „mosjaw sji-toefi", waartoe vooral veel oud-strijders uit de oorlog zich aangetrokken voelen wordt het werk collectief verricht maar ieder lid heeft zijn eigen woning. In een derde type, de „mosjaw owdim", bewerken de leden individuele stukken grond maar kopen zij hun benodigdheden coöperatief. Zowat de helft der Joodse boeren is in een van deze drie typen bedrijven georganiseerd; de anderen werken op de traditionele manier, zij hebben met sterk-coöperatieve tendenzen waar het de afzet betreft.

De eerste kibboets die ik bezocht, was Beth Haärawa — Huis der Wildernis, — 360 m onder zeepeil gelegen bij de Noordelijke oever van de Dode Zee; haar kleine 200 leden zijn, in dit gloeiend-hete klimaat, geestdriftig aan de slag gegaan om een woestenij in een paradijs te veranderen. Zij hebben een goed, maar duur, bevloeiingsstelsel aangelegd en omdat zij niet uitkomen met de opbrengst van hun oogsten en van de melk, de eieren, benevens de karpers, die zij kweken in vijvers van Jordaanwater, werkt de helft van de leden bovendien nog in een naburige kalifabriek.

Na een samenzijn in de eetzaal, waar men ons aan lange houten tafels gebak aanbood en de vruchten des lands, sprak een van de kolonisten ons toe. „Begrijp het goed" zei hij, „wij willen anderen hun land niet ontnemen. Wij willen land scheppen. Wat wij hier doen is: land bebouwen, dat nooit tevoren werd bebouwd. Het enige, dat wij vragen, is de kans om net te zijn als elk ander volk op aarde".

In Afikim, een oudere kibboets in het eens door malaria geteisterde Jordaandal, kwam ik onder de indruk van de aandacht die werd gegeven aan individuele behoeften. De kibboets was er trots op, dat zij haar eerste student had kunnen sturen naar de Hebreeuwse Universiteit te Jeruzalem; zij betaalde zijn collegegeld en zijn andere uitgaven. Bijzonder belangwekkend vond ik hier ook de manier waarop men de ontwikkeling van de landbouw combineerde met die van de lichte industrie, iets dat in vele kolonies noodzakelijk is omdat men er anders in financieel opzicht niet komt. In Afikim bewerken de ongeveer duizend volwassenen ruim 200 ha. zeer productieve grond, maar daarnaast hebben zij een triplexfabriek, die met uiterst moderne machines producten aflevert, die beter heten te zijn dan de Amerikaanse.

In elke kibboets werd ik getroffen door de krachtige overtuiging, dat aller welzijn het hoogste doel moet zijn en dat het bovendien de enige bescherming betekent voor de enkeling. Ook kwam ik onder de indruk van de offervaardigheid, die de oudere kolonisten aan de dag legden in hun verlangen, dat de „displaced persons" zouden worden vrijgelaten en naar Palestina gestuurd. Zij weten zeer wel, dat een toevloed van nieuwe mensen neerkomt op een verlaging van hun eigen levenspeil, maar zij zijn bereid tot het offer — uit gevoelens van eenheid, uit mededogen voor hun medemensen, en bovendien uit de overtuiging, dat meer mensen nodig zijn om het land tot ontwikkeling te brengen.

Iemand zei het zó: „Bij ons wordt de kostprijs niet in geld uitgedrukt maar in geredde levens".

Het deel van Palestina, dat mij het meest fascineerde, dat waren de wijde ruimten van de Negew in het Zuiden. Mijn metgezellen konden die alleen zien als woestijn, maar ik moest er denken aan West-Nebraska, aan West-Iowa en Idaho. Velen, ook onder de Joden, zijn sceptisch gestemd ten aanzien van de mogelijkheid om dit gebied op profijtelijke wijze te ontginnen, maar ik ben vast overtuigd, dat als er maar water komt, het werk in de löss-grond van de Noordelijke Negew zowel in landbouw als in veeteelt productiever zal zijn dan in de meeste andere gebieden.

Ik heb Palestina in alle richtingen doorkruist, ik heb gelogeerd in boerenbedrijven, ik heb meegewerkt op het land en ik heb gesproken met boeren en arbeiders, met zakenlieden en politici, met Joden en Arabieren. En uit dat alles heb ik een nieuw argument geput voor steun aan het Joodse streven in Palestina: de Joodse pioniers zijn hier bezig een nieuw soort maatschappij te bouwen. In dagelijkse arbeid, in dagelijkse offers leren zij nieuwe lessen en vinden zij nieuwe waarheden, ten bate van de mensheid.

Nu nog lijken de moeilijkheden somwijlen onoverkomelijk. In een brandende hitte reden wij door het dal van de Dode Zee, maar toch waren er mensen aan het werk en wuifden ons toe. Wij reden door rotsige kale heuvels, ver van alle water, en mensen waren er bezig met houwelen. We reden door de hete woestenij van de Negew. Het stof, dat opgewoeld werd door onze auto's, maakte de kolonies onzichtbaar tot enkele minuten na onze aankomst, maar uit dat stof kwamen glimlachende jonge mannen en vrouwen om ons de hand te drukken en te verwelkomen.

Maar er was ook dit: In een gebied, dat eens uit barre zandduinen bestond, bukten wij onder de zwaarbeladen takken der sinaasappelbomen. En in Noord-Palestina, waar de boeren eeuwenlang verzwakt werden door malaria, was men bezig met de sanering van een groot moerasgebied en werden de plannen voor kolonisatie opgesteld.

Het is geen gemakkelijk land, het is geen land van snelle baten — maar als het kan doorgaan zoals het tot dusver ging, dan kan Palestina over twee generaties een van de liefdelijkste tuinen der wereld zijn.

('De Groene').

CURAÇAO

IR. NOORDUYN LEGT FUNCTIE NEER.

Met ingang van 1 April a.s. zal ir. J. Noorduyn zijn functie als directeur van de C.P.I.M.-C.S.M. neerleggen. Hij zal worden opgevolgd door ir. . C. van Krimpen, oud-directeur van de Diadema Argentina S.A. de Petroleo te Buenos Aires.

Ir. Noorduyn deelde dit mede tijdens zijn jaarlijkse oudejaars toespraak in de club Asiento.

DE KERST- NIEUWJAARSDRUKTE BIJ LANDSRADIO.

Het aantal Kerst- en Nieuwjaarsgesprekken, dat in de periode 23 December tot en met 6 Januari werd afgewikkeld bedroeg met Nederland 390 en met Suriname 27.

Het aantal Kerst- en Nieuwjaarstelegrammen, dat in het tijdvak 16 December tot 6 Januari werd gewisseld bedroeg met Nederland 1992 en met Suriname 2925, zodat in totaal 4917 groetentelegrammen werden gewisseld.

Het aantal gewone telegrammen. dat in laatstgenoemd tijdvak werd verwerkt was eveneens respectabel. Met Nederland werden 1863 telegrammen gewisseld, met Suriname 575, met New York 1288.

Met Barbados (knooppunt van de Western-, Imperial- en Western Union kabels) werden 1311 telegrammen gewisseld. In het binnenlands verkeer spande Aruba de kroon met 3502 gewisselde telegrammen.

Buiten het bovengenoemde verkeer werden telegrammen gewisseld met Venezuela en met Bonaire en de Bovenwindse eilanden, terwijl nog een belangrijk aantal telegrammen werd gewisseld met schepen op zee.

„HAAR LAATSTE WIL" VOOR DE ZEELIEDEN.

Hedenavond zal de toneelclub „Inter Nos" om 8.15 uur in de club van San Mateo naast de St. Familiekerk te Otrabanda een opvoering geven van het vrolijke blijspel „Haar laatste wil". Alle officieren en manschappen van Koopvaardij, Marine, Landmacht en Politie zijn met hun familieleden van harte welkom. De voorstelling wordt aangeboden door het Apostolaat ter Zee. De toegang is vrij.

BRITSE KRUISER NAAR CURACAO.

Op 21 Februari zal de Britse kruiser „Sheffield", 12000 ton groot, een bezoek brengen aan de haven van Curaçao. Het schip zal vier dagen hier blijven en telt 700 koppen.

TRIO-AVOND.

Onze Curaçaose honger naar muziek, werd opnieuw gestild — voorlopig tenminste — toen gisteren-avond het Nederlands Trio, bestaande uit viool, (Jacob v. d. Woude) Cello (Max Rodriguez) en Piano (F. Steenmeijer) ons, Schubert, Bosmans en Mendelsohn, aanbood.

Heeft ons prozaisch, sleurleven steeds voedsel nodig, om zich te ontwikkelen en te groeien, des te meer ons muziekleven, en gretig heeft muziek-lievend Curaçao deze heerlijke Trio-avond ingenomen.

De spanning die elk concert gewoonlijk voorafgaat, wat gisteren-avond verwachtings-vol, trillend, als een prelude.

Het eerste stuk, een Trio in Bes gr. t. van F. Schubert, bracht ons direct in nauw contact met het Trio, en reeds na de eerste klanken wist men dat deze mensen in hun spel een grote scheppings-macht bezitten en vooral het tweede deel bracht met zich mee een diepe rust, — scheppend een intieme sfeer, die alleen kunstenaars als deze kunnen scheppen — welke rust in een uitbundig allegro verloren raakte, allegro, die naar onze mening nog wat uitbundiger had kunnen zijn.

Het tweede stuk een Trio in A. van Henriette Bosmans, op sublieme wijze gespeeld, bracht ons iets van de moderne muziek.

Hierin leeft de geest van onze tijd, en wordt het modernisme gesimboliseerd in de kleine verrassings-volle klanken, de bijna onzuivere accoorden, grenzend aan dissonanten.

Het tweede deel, alhoewel te melancholisch en gewoon voor onze moderne kunst, werd op meesterlijke wijze gespeeld, het publiek met zich meeslepend.

Maar in de laatste Andante klonk de gedurfdheid van de accoorden als een uitdaging tegen de soms zo heftige kritiek, op dit soort muziek uitgeoefend.

Het is te hopen dat Curaçao nog vele Moderne muziek mag krijgen.

In dit stuk vooral een woord van lof aan de pianist.

Na de Pauze kwam Trio 1 van Mendelsohn, waarvan het eerste en tweede deel volgens ons, hier en daar wat weifelend en onzeker klonk.

Het was alsof de terugsprong van Bosmans naar Mendelsohn, te gewaagd was en het spel even verwarde.

Mendelsohn is een veeleisende componist en het is daarom misschien dat men te veeleisend wordt, waar het zijn composities betreft.

De Scherzo en finale daarentegen werd absoluut beheerst en men kon weer genieten van het gevoel en de techniek van deze avond.

Het publiek werd nog vergast op het laatste deel van het 4de Trio van Mozart.

Een hartelijk applaus verbrak de betovering ervan en te ruw werd men weer geplaatst uit de muziek-wereld in de theater-zaal.

Het zou moeilijk zijn een oordeel over iedere uitvoerende afzonderlijk te vormen, daar in dit concert de instrumenten zo goed harmonieerden, alsof deze kunstenaars elkaar als het ware aanvulden.

Onze gemeende bewondering voor dit Trio, met de oprechte wensen nog meer van zulke concert-avonden te mogen genieten.

VEILIG VERKEER.

Het is een goede gedachte geweest van de redactie van „La Prensa" om steeds de aandacht van de lezers gevestigd te houden op de gevaren van het snelverkeer. Wie de politieberichten er op naslaat, komt onder de indruk van de talrijke ongevallen, vaak soms met zwaar lichamelijk letsel, of nog erger, met dodelijke afloop.

Wij voelen veel voor een verkeersweek, zoals ook in andere landen te doen gebruikelijk is. Het is nu eenmaal een feit, dat op dit geografisch kleine eiland een maximum aantal auto's zijn samengeperst. Vele auto's zullen nog in de toekomst volgen. Dit vereist, meer dan ergens anders, de grootste voorzichtigheid van automobilisten en voetgangers.

Te beginnen met vandaag, zullen wij met suggestieve strips onze lezers overtuigen van het gevaar, dat in snelverkeer besloten ligt.

Moge de „Amigoe" met deze publicaties bijdragen tot een vermindering van het aantal verkeersongevallen.

EXAMENS L.O.

Uitslagen van de op Curaçao gehouden examens L.O.:

Examens voor de akte **Frans L.O.** Geëxamineerd: 1 candidaat; teruggetrokken na schriftelijk gedeelte: 1 candidaat.

Examen voor de akte **Engels L.O.** Geëxamineerd: 5 candidaten; teruggetrokken na het schriftelijk gedeelte: 3; geslaagd: 2, t.w. Mej. T. P. Palm en de heer A. G. Rijsdijk.

ANITA.

Om de band tussen school en meisjes niet te verbreken, heeft de club „La Primavera" van de oud-leerlingen van de zusterschool te Pietermaai besloten een maandblaadje uit te geven onder redactie van pater Brenneker. Onder de schoon klinkende naam „Anita" verschijnt dit blad op ons eiland.

Laten we hopen, dat dit blad het wèl zal doen, opdat het geen stille begrafenis wordt.

SPORT

S.V. „CURAÇAO".

Hedenavond worden de volgende competitiewedstrijden gespeeld:

Zonenschain — De Mes; Rigaud — E. Hudson; Van Herksen — O. de Leon; Labega — Farjon; Kleyngeld — Zuiverloon; De Leon Sr. — Römer; Van Rooyen — J. Hudson.

S.V. „DR. MAX EUWE".

Mogen wij in de allereerste plaats al onze schakers een gelukkig nieuwjaar toewensen en dat dit jaar veel succes aan een ieder moge brengen. Enige achterstallige partijen zijn inmiddels gespeeld, waarvan de uitslagen luiden:

Comp. Bonzet — v. Dijk 1—0; H. Mey — Hoedemaker ½—½; Seelt — H. Mey 0—1; Lips — v. Gelder 1—0; Bonzet — Vos Burchart 1—0.

Ladder: Koops — v.d. Hoeven 0—1.

De promotie-degradatie competitie is thans aan de hand van de eindstanden in de diverse groepen als volgt samengesteld:

Groep 1|2: De Groot, Avis, Koops, Prinsen.

Groep 2|3: Seeit, H. Mey, Tiepen, Segaar.

Groep 3|4: v.d. Kraan, v. Rees, Lips, v. Gelder.

Het programma voor de eerste speelavond in 1948, Donderdag 8 Januari as. zal een begin maken met de titanenstrijd, zowel voor het kampioenschap als voor de promotie-degradatie competitie.

De heren Coppoolse en Enthoven zullen voor de eerste maal tegen elkaar uitkomen om uit te maken wie clubkampioen van onze Vereniging zal worden. Bovendien worden de volgende partijen gespeeld:

Prom. degr.: Groep 1|2: De Groot — Koops; Groep 2|3: Seelt — Tiepen; H. Mey — Segaar; Groep 3|3: v.d. Kraan — Lips; v. Rees — v. Gelder.

Tevens staan de volgende ladderwedstrijden op het programma: v.d. Hoeven — Tol; v. Wijnen — Harms.

Italiaanse communisten hebben een eigen leger

Ministerie van de revolutie in Rome gevestigd

De berichten omtrent de wederopstanding, zij het in gewijzigde vorm, van de oude Komintern hebben in Italië grote indruk gemaakt. Er begint — eindelijk! — enig begrip te komen van het zeer grote gevaar, dat de communistische partij belichaamt, zowel voor de binnenlandse politieke ontwikkeling als (meer nog wellicht) voor de buitenlandse verhoudingen. Men bezint zich plotseling op de tot nu toe al te verhulde waarheid, dat de Italiaanse communistische partij de grootste ter wereld is (na de Russische natuurlijk). Men herinnert zich ineens, dat de simpele burgerman, die iedereen kent als secretaris-generaal van deze partij, in werkelijkheid een der belangrijkste persoonlijkheden is in de duistere, internationale organisatie, die van Moskou uit wordt geleid, aldus 'De Tijd'.

Hij leefde vijftien jaar in de Russische hoofdstad en zijn handtekening staat onder 't decreet, waarbij de Komintern zichzelf ontbond. Hij bevond zich hier in waardig gezelschap; andere ondertekenaars: Dimitrov, thans premier van Bulgarije; Manuilsky, vice-premier van de Ukraïne; Gottwald, thans premier in Tsjechoslowakije; Rakosy, thans kabinetsminister van Hongarije; Pieck, leider der Duitse communisten...

Zijn grote invloed op de politieke ontwikkeling van Italië dateert van de eerste dagen van April 1944. Rome was bezet en van het Zuiden afgesneden, waar Badoglio de problemen nauwelijks meer aan kon met een aantal partij-exponenten-zonder-ervaring als ministers en een oude, eigenwijze koning, die van geen gewijzigde omstandigheden wilde horen. In Rome vergaderde clandestien het Nationale Bevrijdings-Comité onder voorzitterschap van de naïeve Bonomi, die (zijn dagboek bewijst het!) geen flauw idee ervan had, hoe diep en onoverbrugbaar de tegenstellingen, de haat en de wraakzucht waren in die chaotische maanden, die op de ineenstorting volgden.

Op dat ogenblik keerde Togliatti terug uit Rusland. Na een afwezigheid van ruim 18 jaren. Hij landde te Brindisi, begaf zich regelrecht naar Salerno en binnen een week had hij — mét Badoglio — een nieuwe regering samengesteld. Zijn positie was duidelijk: thans geen bijzaken, geen gepraat over een koning of zelfs over de monarchie, geen tijdverliezen inzake een constituente — dát komt allemaal later wel, als Rome weer vrij is, als Mussolini verslagen en Duitsland geliquideerd is. Hij nam de teugels in handen en zijn activiteit werkte aanstekelijk: van alle kanten kwamen ze te voorschijn, de ondergedoken partijfiguren; geen, die niet op een illegaal verleden of clandestiene strijd roemde. En de koning? Wat de oude, wijze Croce niet gedaan kreeg, bereikte de eerlijke, niet altijd loyaal-gebleven De Nicola: hij deed afstand en vertrok en Umberto werd Stadhouder. (De ironie van de geschiedenis heeft gewild, dat de monarchist De Nicola thans als eerste president van de Republiek de Koning, die hij trouw bleef, als staatshoofd opvolgde...).

Togliatti bleef minister in alle volgende kabinetten, totdat De Gasperi na de verkiezingen de eerste regering van de nieuwe Republiek samenstelde: toen trok hij zich terug: hij wenste zich verder aan zijn partij te wijden...

Vlak achter het Palazzo Venezia staat het Hoofdkwartier van zijn partij. Het was een onvoltooid hoofd-kantoor van een verzekeringsmaatschappij. De partij kocht het (voor 32 millioen lire) en liet het (voor ruim 100 millioen!) afbouwen; een prachtig modern „palazzo",zacht rood gepleisterd...

Het Italiaanse volk houdt van bijnamen; het noemde dit gebouw „het Ministerie van de Revolutie" Togliatti's bijnaam in de partij is tot gemeengoed van het gehele volk geworden: „Il Migliore" (de Beste!)

In het rode gebouw zetelt het bestuur van een vootreffelijk georganiseerde staat-binnen-destaat. Geen terrein van het openbare leven of het heeft een secretariaat, een onder-afdeling of sectie binnen dit gebouw, vanwaar alles wordt beheerst, geregeld, bestuurd. Naast het secretariaat voor de algemene partij-organisatie en administratie, bestaan er secretariaten voor: de jeugd, de vrouwen, de syndicaten, het kiezersvolk, uitgeverij en pers, culturele zaken, agrarische aangelegenheden, de kamerfractie. Van groter belang is de zeer omvangrijke „sezione Agit-Prop" (agitazione e propaganda-; voorts de „sezione Organismi di Massa", welker belang voor zich zelf spreekt.

Ten slotte is er (top-secret!) het „Ufficio Quadri". Dit controleert de partij-functionarissen, het bezit de ruimste bevoegdheden, beschikt over mobiele knokploegen en ten slotte (op de duur het allerbelangrijkste) heeft deze afdeling het bevel over een volledig getraind, goed bewapend „leger"...

De omvang van dit leger wordt geschat op 100.000 man: voor het grootste gedeelte bestaat het uit ex-partisanen en voormalige squadristi der oude fasces. Ervaring werd in ruime mate opgedaan tijdens de guerrilla in Noord-Italië, terwijl de leeggeroofde arsenalen van het eigen land zowel als van de Duitsers voldoende materiaal opleverden om de toekomst met een gerust hart tegemoet te kunnen zien!

Het „Ufficio Quadri" staat onder bevtl van Luigi Longo, vice-secretaris van de partij en rechterhand van Togliatti. Hij voerde het oppercommando over de communistische partisanen én hij woonde de geruchtmakende conferentie van communistische partijen „ergens in Polen" bij als afgevaardigde voor Italië. (Samen met Eugenio Reale, oud-ambassadeur te Warschau en onder-secretaris van het Palazzo Chigi; Reale is de deskundige voor buitenlandse politiek van de partij).

Volgens goed-democratische beginselen berust de hoogste souvereiniteit bij het partij-congres dat eens in de twee jaar bijeenkomt om de te volgen strategische koers vast te stellen. Het kiest het centrale comité, dat de hoogste „uitvoerende macht" bezit. (Men make zich echter geen illusies omtrent de betekenis van het partij-secretariaat; en van dit lichaam is Togliatti de chef en Luigi Longo de „second in command"...).

De Italiaanse communistische partij was met de Franse, de enige van buiten de Russische invloedssfeer, die een delegatie naar de Conferentie in Polen zond. Dit geeft te denken!

De Slaap der Dieren

Het derde deel van zijn leven brengt de mens door in dezelfde toestand van onbewustheid en rust zijner ledematen, die hem als pasgeborene eigen waren en waartoe hij aan het einde van zijn levensbaan weder terugkeert: uit de eeuwige slaap groeien wij op in de wisseling van dag en nacht, wij hebben behoefte aan de rhythmische opeenvolging van spanning en ontspanning. Onze spieren verlangen naar rust, slaperigheid welt in ons op, onze wil wordt geremd, om de gebeurtenissen rond ons bekommeren wij ons niet meer, wij reageren niet meer op prikkels, wij strekken ons uit en sluiten onze zintuigen af tegen de indrukken der buitenwereld. Wanneer wij zeven uur lang uitgestrekt hebben gelegen, worden wij gelaafd en verkwikt weer wakker. Voor de mens is een gezonde slaap voorwaarde voor een goede gezondheid. Wie onvoorzichtig omspringt met zijn slaap, richt zijn zenuwgestel te gronde. Wij kunnen langer buiten eten dan buiten slaap.

Een soortgelijke slaap als die der mensen is de zoogdieren en vogels eigen. Beide diergroepen sluiten tijdens de slaap de ogen, een eigenschap die tal van lager ontwikkelde dieren missen. Reeds de slangen en vissen zijn er niet toe in staat. Wanneer men met slaap niet iedere toestand van rust der organen bedoelt, doch daarmee tevens de uitschakeling van het bewustzijn verbindt, moet men betwijfelen, of vissen en slangen wel ooit slapen. Zelfs bij de verstijving tijdens de wintermaanden of het zich ingraven in modder heeft men slechts te doen met beschermingsmaatregelen, die met werkelijke slaap niets uitstaande hebben.

Kikvorsen, salamanders en padden kunnen hun ogen sluiten. Van de kruipende dieren is dit ook de hagedissen, schildpadden en krokodillen mogelijk. Bij de slangen zijn de oogleden voor het hoornvlies tot een glasachtige membraan vergroeid. Dit glasachtige vlies is doorschijnend, waardoor het slangenoog zijn starende blik krijgt. Ofschoon het ooglid dus feitelijk niet ontbreekt, oefent het toch geen functie uit. Daarbij komt, dat bij de slangen ook het gehoor zeer weinig ontwikkeld is; trommelvlies, oorholte en oortrompet ontbreken. Bij dergelijke laag ontwikkelde dieren is vermoedelijk eerder een ontspanning der spieren dan een tot rust komen der zenuwen noodzakelijk. Of men het als slaap wil bestempelen, wanneer zij ineengerold en zich blijkbaar om niets bekommerend liggen te doezelen, zonder dat daarbij echter hun oriënteringsreflexen en hun aanvalskracht verloren gaan, is tenslotte slechts een kwestie van opvatting. Inderdaad bestaan er biologen, die ook met betrekking tot de ongewervelde dieren, inktvissen, kreeften en spinnen b.v., nog van slaap spreken. Maar de uitsluitende toestand van bewegingloosheid en rust is op zijn best slechts een zeer onvolmaakt begin van een werkelijke slaap, die te dieper is, naarmate de zintuigen dringender behoefte hebben aan rust.

Slapen de vissen? Ook zij kunnen hun ogen niet sluiten. Wanneer een tarbot, schol of tong in het zand ligt, is dit een toestand van rust, maar hun ogen blijven wijd opengesperd en veranderen voortdurend van richting. Sommige vissen strekken hun buik op de bodem uit, zoals de Noordamerikaanse grondeling, de zeelt, de snoek en de baars. Niets dan een zacht bewegen der vinnen golft door hen heen. Maar het bewegingloze loeren op de buit, zoals zo vele roofvissen dit doen, mag niet met slaap worden verward. De niet op roof beluste vissen, zoals de karper en de voorn, zijn meestal veel beweeglijker dan de roofvissen. En toch valt het dengeen, die geregeld een aquarium bezoekt, op, dat somtijds ook de kwiekste vissen op de bodem liggen. Hun zich anders steeds met rukken bewegende ogen zijn dan glazig, de rugvinnen liggen slap op het lichaam. Een op slapen gelijkende toestand, maar geen echte slaap, evenmin als de slaap der slangen echt is.

De hagedissen, gekko's, kameleons en leguanen kunnen hun ogen sluiten, waarvan zij ook menigmaal blijk geven, daar zij dikwijls in het zonnetje een dutje doen. Of de amphibieën, ondanks het feit, dat zij hun ogen kunnen sluiten, tot slapen in staat zijn, kan alleszins worden betwijfeld; de boomkikker zit weliswaar vaak uiterst stil en traag, maar zijn ronde ogen staren ons toch meestal aan. Eensklaps trekt hij zijn onderste ooglid over de pupil heen en blijft zo zitten, maar wij weten, dat dit een beschermende maatregel is tegen de vochtonttrekkende invloed der lucht. De schildpadden slapen lang en veel en trekken daarbij de hals in haar schild terug. Vaak kan men ze zelfs zien geeuwen.

Bij de zoogdieren en vogels is de afhankelijkheid van de wisseling van dag en nacht algemeen. De oorzaak hiervan zal vermoedelijk dieper zijn gelegen dan alleen in de voedingskans. Plantenetende dieren hebben, om in hun levensonderhoud te voorzien lang niet zo absoluut daglicht nodig als veelal wordt gemeend. Onze herten en reeën b.v. zijn dieren, die speciaal tijdens de schemering erop uit trekken, en de haas trekt pas 's avonds het veld in. Ook de roofdieren, die met de neus hun buit opsporen, geven de voorkeur aan de nacht. Maar niettemin is het de afhankelijkheid van licht en duisternis, die het rhythme in hun leven heeft doen ontstaan. Om te slapen hebben ook de nachtelijke rovers duisternis nodig: de egel kruipt overdag onder stenen weg, de uil huist in boomholten, de vleermuis onder kerkdaken en in grotten en ook de vossen, marters en bunzingen kruipen in hun donkere schuilhoeken weg. De voornaamste voorwaarde voor een vaste slaap is duisternis, hetgeen erop wijst, dat het oorspronkelijk de nacht is geweest, die de slaap heeft doen ontstaan.

Tussen dag- en nachtdieren bestaan geen principiële verschillen: hun leefwijze houdt slechts een aanpassing in aan de omstandigheden.

Wanneer de schemering valt, beginnen ook de dieren vermoeid te worden, tenzij men met nachtdieren heeft te doen. De vogels zoeken hun voor de slaap bestemde bomen op, de apen gaan in een lange rij op een brede tak hurken, elk wezen zoekt een veilig plekje voor de nacht. Pauwen, kippen en fazanten, die heel de dag op de grond hebben rondgedwaald, vliegen de bomen in, waar geen vos hen kan bereiken. De pezen van de vogelpoot zijn dusdanig gevormd, dat de tenen onder het gewicht van het lichaam samentrekken, zodat de vogel zich ook tijdens de slaap aan zijn tak houdt vastgeklampt en er geen gevaar bestaat, dat hij eraf zal tuimelen. De zwaan drijft in zijn slaap midden in het water; van tijd tot tijd beweegt hij een van zijn poten. Dientengevolge draait hij langzaam op één en dezelfde plek in het rond, zonder af te drijven. Desgelijks handelen de eenden, terwijl daarentegen de ganzen op de oever gaan slapen, daar zij onhandige zwemmers zijn. Om kou geven de zwemvogels niet veel; om te gaan slapen, gaan zij zelfs op het ijs liggen.

De gebruikelijke slaaphouding bij de vogels is, dat zij hun kop achterwaarts onder hun vleugels bergen, waardoor zij hun evenwicht bewaren. Slechts één vogel maakt volgens Heinroth een uitzondering op de gewoonte der vogels, om tijdens de slaap de ogen te sluiten, namelijk de geitemelker. Deze nachtvogel sluit zelfs overdag nooit zijn ogen volkomen, maar let door een smalle spleet tussen zijn samengetrokken oogleden op alles, wat rond hem gebeurt. Een vermaarde vogelkenner maakt hierbij de volgende opmerking:

„Velen zullen er zich over verwonderen, dat er dieren bestaan, die ook bij een toestand van volkomen rust hun ogen niet geheel sluiten. Daarbij zien zij echter over het hoofd, dat ook bij den mens tijdens zijn slaap de gehoorzintuigen niet buiten werking worden gesteld, zodat de slapende steeds in staat blijft, zo nodig geluiden waar te nemen".

De zoogdieren slapen gewoonlijk ineengerold, op hun zijde of op de buik. Ineengerold slapen katten, honden, bunzings, wezels trouwens alle kleinere roofdieren. Honden en katten slapen ook wel op hun zij, speciaal de grotere katachtigen, zoals leeuw hebben de gewoonte, hun prooi steeds eerst met hun bek of tong aan te raken, alvorens zij haar grijpen. Dat is ook de reden, waarom de hoefdragers op hun buik slapen. Op die wijze zijn zij steeds gereed voor de sprong, de aanval of de vlucht.

Ook het gemeenschappelijk slapen is als beschermingsmaatregel bedoeld. Onze kauwen en kraaien vliegen bij het vallen van de avond naar de rand der bossen. Door hun groot aantal voelen zij zich daar veilig. Ook bij meeuwen, zeezwaluwen, pelikanen, maraboes, flamingo's, ibissen, reigers is dit het geval. Vleermuizen slapen bij duizenden tezamen in verlaten mijngangen. Gnoes, olifanten, giraffen, zebra's en herten slapen kuddegewijs. Zelfs de zo op hun onafhankelijkheid gestelde bavianen gaan, als de nacht valt, vreedzaam in kudden bijeen zitten.

Alle dieren slapen in overeenstemming met de omstandigheden, waaronder zij leven. De dagdieren houden er geen nachtleven op na en de nachtdieren liggen overdag in hun holen. Hun lichaam komt automatisch tot rust. Het rhythme van licht en duisternis bepaalt hun leven.

en tijger. Op hun buik slapen de hoefdieren, knaagdieren en insecteneters. Op deze algemene regels bestaan evenwel tal van uitzonderingen.

De meeste dieren moeten ook tijdens hun slaap op verrassingen bedacht zijn. De vogels zetten hun veren op, teneinde een eventuele aanraking te kunnen waarnemen, nog vóór een vijand hun lichaam geheel heeft bereikt. Laten zij zich in zulk een geval onmiddellijk van hun tak vallen, dan is het best mogelijk, dat zij de dans ontspringen. Slangen

Duits hout voor wederopbouw van Belgie

Als men de puinhoop, die Aken is, in Zuidoostelijke richting verlaat, ziet men op weg naar Monschau links van de weg een monumentale kazerne. Daar is een deel van de Belgische bezettingstroepen ondergebracht. De uitgestrekte gebouwen zijn niet gehavend. Het is of deze Derde Rijk-kazerne, die zoveel boter aan de bevolking heeft gekost, pas gereed is gekomen. Te midden van de gruwel der verwoesting doen deze gebouwen fris aan.

De Belgische driekleur wappert trots in een blauwe najaarshemel. Er is op de weg weer een levendig verkeer. Militaire vrachtauto's rijden af en aan. De woonwijken hebben hier in de gunst der geallieerden gedeeld. Voor het eerst aanschouwt men weer een gezond stadsbeeld. Maar de haveloze tram, die eivol is en de maskers der mensengezichten, waarop geen lach te speuren is, alleen maar moedeloosheid, herinneren weer aan de werkelijkheid van het tegenwoordige Duitsland, aldus „De Volkskrant".

De autoweg is gespaard gebleven en in Rötgen wordt zelfs kermis gevierd. Hier trekken weer haveloze mensen met karretjes langs de weg. Zij hebben eten gehaald bij de boeren. Maar de boeren staan onder scherpe contrôle en durven niet te verkopen (zeggen ze), maar ze verdienen grof „zwart" geld. De kleine man krijgt waar de boer mee blijft zitten, maar de man-met-de-marken weet wel raad met de boer. Er lopen ook mensen met kleren over de arm; ze gaan ruilen, precies zoals wij zelf hebben gedaan in onze barre hongerwinter.

Er was eens......

Dwars door de scherpe zonnestralen zie ik de vergezichten aan het einde van de weg. We naderen de uitlopers van de Eifel en de Ardennen. Deze weg zijn in de „goede oude tijd" duizenden Nederlanders gegaan op weg naar het sprookje van schoonheid, dat Monschau toen was. Vooral de Limburgers was deze weg bekend: zij waren er zo thuis als in hun eigen heuvelland. Maar nu ligt de weg eenzaam voor ons. Zo nu en dan passeert daverend een vrachtauto met zware boomstammen. Uit de bossen van de Eifel worden de bomen naar Aken gereden, waar de winterse kou haar intrede heeft gedaan en dus weer „zwart" geld te verdienen valt. De stationnetjes van de spoorweg naar Eupen zijn overal kapot. De geallieerden hebben hun werk grondig gedaan. We passeren een machtige kalkfabriek, die ten dele in puin ligt.

Maar er wordt weer gewerkt. De witte kalk sliert over de weg. Als we de Duitse douane van de Belgische enclave gepasseerd zijn, wordt de weg slechter. Het straatdek is weggeslagen door granaten en bommen. We naderen het gevechtsterrein van het grote von Rundstedt-offensief, de laatste krampachtige poging van Hitler om tijd te winnen. De boerderijen langs de weg hebben immer diepere wonden. We rijden door een machtig woud: daar heerst duisternis tussen de stammen. Maar op de weg wordt alweer nieuwe macadam aangebracht: stomende walsen rijden er, de arbeiders werken loom en traag. Sommigen roken met een zuur gezicht hun pijpje surrogaattabak. Er is geen belangstelling voor de Nederlandse wagen, die voorbijsnort. Er is ook hier overal onverschilligheid. Tragischkomisch doet de Siegfried-linie aan, die we tweemaal in een wijde boog passeren. Zes rijen betonnen stompen, die zich ver de heuvelland inslingeren. Daar heeft een volk zijn hoop op gebouwd. De geallieerde tanks namen de weg en lieten de Siegfriedlinie hier links en rechts liggen. Want op de weg waren zware ijzeren slagbomen aangebracht, die het geweld der tanks niet konden weerstaan.

Vlak voor Monschau maken we de befaamde S-bocht de diepte in, rechts en links torenen de rotsen plotseling omhoog. Verwoeste bunkers getuigen van gruwelijk oorlogsgeweld. Een Belgisch majoor knikt ons begrijpend toe. Monschau blijkt het Monschau niet meer van vóór de oorlog. Natuurlijk, het ligt er nog altijd even schilderachtig tussen de rotsen: het heeft betrekkelijk weinig geleden van de oorlog: het grote von Rundstedt-offensief voltrok zich achter de rotsen. Maar het is haveloos geworden en onverzorgd. De straatjes zijn nog altijd nauw en dat is een grote handicap voor de talloze Belgische legerauto's. Er zijn veel Belgische militairen, het stadje verdubbelde in inwonertal.

Uit het groene woud tegen de berg, links van de grote draai, rijst het middeleeuwse kasteel omhoog, maar daarboven, op de top van de berg wordt gekapt.

„Toen was het oorlog".

Monschau verliest zijn schoonheid. Er zijn al kale heuvelwanden, waar eens slank en fier de dennen omhoogstevenden. „Het wordt een ramp" zegt een restaurateur. De bossen aan beide kanten van de weg naar Kalte Herberg — over een afstand van 6 km. zijn al verdwenen: langs de weg naar Schleiden zelfs al over een afstand van 24 km. Een boer verzucht. „De wouden trokken regen aan; we zullen te weinig regen krijgen, als ze ons alles ontnemen". En anderen zeggen: „Wat moet er van het vreemdelingenverkeer terechtkomen, straks, als de grenzen weer opengaan, maar wij onze wouden kwijt zijn?"

De vraag van de dag is: „Waar hebben we dát aan verdiend?" Ik heb hun verteld wat de Duitsers Nederland aandeden: zij wisten ook niets van het Haagse bos. Maar een oorlogsinvalide, verbitterd, werpt tegen: „Toen was het ten minste nog oorlog. Nu moeten we toch de vrede bouwen!" Er leeft onder deze mensen geen schuldbesef. Zij voelen niet aan, dat België, door de Duitsers verwoest, toch weer moet worden opgebouwd en dat men daarvoor hout, veel hout nodig heeft. En zij vergeten ook, dat er veel hout naar Aken gaat om de huizen te verwarmen. Zij zeggen „Wij hebben ons toch zo goed gedragen. De nazies noemden onze streek het „schwarze Viertel". Toen we, vlak voor de komst der Amerikanen van de SS evacueren moesten, is de helft van de bevolking gebleven ondanks vele dreigementen. Toen de andere helft na enkele dagen weerkeerde hebben we gezamenlijk de Amerikanen als bevrijders begroet."

Monschau was de eerste Duitse plaats, die door de geallieerden werd genomen. Het ziet nu al twee jaren zijn bomen wegkappen. En het begrijpt nog steeds niet waarom.

Monschau lijdt zwaar onder de gevolgen van de nederlaag. De Belgen hakken voort, dapper en onvervaard, de Belgen die zoveel hout nodig hebben. Net als wij......